

Πολλαπλά μηνύματα του Οικουμενικού Πατριάρχη από το Κιλκίς - Η ενότητα των Εκκλησιών, η «αγνώμων» Ρωσική Εκκλησία και η αυτοκεφαλία στην Ουκρανία

/ Γενικά Θέματα

«Μέλημα του Οικουμενικού Πατριαρχείου είναι η ενότης και η δημιουργική συνεργασία των Ορθοδόξων Εκκλησιών, όλες μαζί είμαστε η Μία Αγία Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και πρέπει να έχουμε ενιαία φωνή και να δίνουμε ενιαία μαρτυρία προς τον κόσμο», τόνισε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, σε Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου που πραγματοποιήθηκε στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου, στο Κιλκίς, την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου 2024.

Ο Παναγιώτατος υπογράμμισε τις διαχρονικές προσπάθειες του Οικουμενικού

Πατριαρχείου να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός, με πιο πρόσφατη τη διοργάνωση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, στην Κρήτη το 2016. Χαρακτήρισε «αγνώμονα» την Εκκλησία της Ρωσίας και άλλες Ορθόδοξες εκκλησίες, που προήλθαν από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και «εκκίνησαν την πτέρνα κατά του ευεργέτη τους», ενώ εκτίμησε ότι και όσες άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες δεν το έχουν ακόμη πράξει, θα αναγνωρίσουν στο μέλλον την αυτοκεφαλία της Εκκλησίας της Ουκρανίας.

«Εμείς στο Οικουμενικό Πατριαρχείο αγαπούμε όλους τους αδελφούς αρχιερείς, τους ευγνωμονούμε, διότι πολύ συχνά μας επισκέπτονται και διαδηλώνουν την αγάπη τους και την αφοσίωση τους στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, είτε είναι της δικαιοδοσίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, είτε είναι της δικαιοδοσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, είτε άλλων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών» ανέφερε ο Παναγιώτατος και συνέχισε:

«Όλοι προσβλέπουν προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ως σημείο αναφοράς, ως το κέντρο της Ορθοδοξίας, ως την στοργική Μητέρα Εκκλησία, από την οποία εκπορεύονται όλες οι αναδεντράδες, όλα τα κλήματα. Και αν εξαιρέσουμε τα Πρεσβυγενή Πατριαρχεία Αλεξανδρείας, Αντιοχείας και Ιεροσολύμων και την Εκκλησία της Κύπρου, όλες οι νεότερες Εκκλησίες, με πρώτη την αγνώμονα Εκκλησία της Ρωσίας, όλες έχουν την ρίζα τους, την προέλευσή τους, το ξεκίνημα τους, ως Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, από το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ήσαν τμήματα της δικαιοδοσίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, το οποίον εκκένωσε

εαυτόν, απέκοψε από το σώμα του κατά καιρούς διάφορα τμήματα της δικαιοδοσίας του και δημιούργησε τας Αυτοκεφάλους Εκκλησίας, τινές εκ των οποίων – δυστυχώς δεν είναι μόνο η εκκλησία της Ρωσίας – τινές εκ των οποίων, επαναλαμβάνω, εκκίνησαν την πτέρναν κατά του ευεργέτου.»

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης επεσήμανε ότι από την αρχή της θητείας του προσπάθησε να ενθαρρύνει τις συναντήσεις μεταξύ των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών και έγιναν με πρωτοβουλία του πολλές προπαρασκευαστικές συναντήσεις για να διοργανωθεί η Σύνοδος. Αποκάλυψε, μάλιστα, ότι είχε προτείνει τον Ιανουάριο του 2016 να γίνει η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας – αντί της Κρήτης, όπου και έγινε τελικά τον Ιούνιο του 2016 – στην Κωνσταντινούπολη και στην Αγία Ειρήνη, όπου το 381 μ.Χ. έγινε η Δεύτερη Οικουμενική Σύνοδος.

«Αυτήν την επιλογή μας, της Κωνσταντινούπολης και της Αγίας Ειρήνης, δεν την αποδέχθησαν και πάλι οι Ρώσοι, διότι, λέει, επάνω στο τρούλο ήταν η ημισέληνος» είπε ο Παναγιώτατος και συνέχισε: «Ωσάν στη Ρωσία να μην έχουν τα σφυροδρέπανα του αθέου κομμουνισμού, τους πείραξε η ημισέληνος ... Ας σημειώσω, ότι ο ναός της Αγίας Ειρήνης δεν μετετράπη ποτέ σε τέμενος, έμεινε ως μουσείο, ως αποθήκη όπλων, εννοείται μετά την Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως και σήμερα χρησιμοποιείται ως αίθουσα συναυλιών, διότι έχει μία θαυμάσια ακουστική...»

Ο Παναγιώτατος θυμήθηκε ακόμη ότι σε μια σύναξη στον Πατριαρχικό Ναό στο Φανάρι, «όταν οι Ρώσοι αδελφοί μας θέλησαν να αμφισβητήσουν κάπως το Πρωτείο του Κωνσταντινουπόλεως», ο μακαριστός Πατριάρχης Αντιοχείας Ιγνάτιος σηκώθηκε και αναφώνησε: «Εμείς οι Ορθόδοξοι έχουμε Πρώτο και αυτός είναι ο Κωνσταντινουπόλεως.»

Ο Παναγιώτατος συνέχισε, λέγοντας ότι και τις παραμονές της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Κρήτη συνάντησε την απροθυμία «των Ρώσων, των Βουλγάρων των Γεωργιανών και του Πατριαρχείου της Αντιοχείας» να συμμετάσχουν, επικαλούμενοι διάφορες «προφάσεις εν αμαρτίες», όπως επίσης απορρίφθηκε και η πρόσκληση προς τον Πατριάρχη Μόσχας να παραστεί στην έναρξη για τη συλλειτουργία με τους προκαθημένους των άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών στην Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Κρήτης.

Αποκάλυψε, μάλιστα, ότι όταν προέκυψε το Ουκρανικό ζήτημα, η ηγεσία της ρωσικής Εκκλησίας νόμιζε ότι το Φανάρι θα προχωρήσει στην αναγνώριση της αυτοκεφαλίας της Ουκρανικής Εκκλησίας, εξαιτίας της αρνητικής στάσης της στη Σύνοδο της Κρήτης και πρόσθεσε:

«Αργότερα μας προέκυψε το θέμα της αυτοκεφαλίας της Ουκρανίας, για να προλάβει και να αποτρέψει αυτή την εξέλιξη, ο Πατριάρχης Κύριλλος ήρθε το 2018 στο Φανάρι και προσπαθούσε να δικαιολογήσει την απουσία τους από την Σύνοδο της Κρήτης, πιστεύοντας ότι ήταν η αιτία, δηλαδή, η απουσία τους από την Κρήτη ήταν η αιτία που το Φανάρι, για να τους εκδικηθεί τρόπον τινά, θα προέβαινε στην ανακήρυξη της Αυτοκεφαλίας της Εκκλησίας της Ουκρανίας. Δεν τα κατάφεραν μαζί με τον διαβόητο Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνα και επέστρεψαν στη Μόσχα άπρακτοι. Και το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ύστερα από λίγο, ανακήρυξε την αυτοκεφαλία της Εκκλησίας της Ουκρανίας, πιστεύοντας ότι αυτό ήταν

δικαίωμα των 40-45 εκατομμυρίων Ουκρανών αδελφών μας, να έχουν και αυτοί την τοπική ανεξάρτητη Εκκλησία τους και να μην εξαρτώνται από τη Μόσχα, η οποία, ολίγον αργότερον, το Φεβρουάριο του 2022 άρχισε να τους βομβαρδίζει και να τους σκοτώνει.

Απεδείχθη, ότι ήταν, όχι Μητέρα Εκκλησία για αυτούς, αλλά εχθρά Εκκλησία. Και αυτό συνεχίζεται, δυστυχώς, μέχρι σήμερα, με εκατόμβες θυμάτων. Διέκοψαν την Κοινωνία μαζί μας οι ρώσοι δεν μνημονεύουν το όνομα του Οικουμενικού Πατριάρχου στα δίπτυχα τους. Θα τους περάσει κάποια στιγμή, θα τους περάσει...»

Ο Παναγιώτατος επεσήμανε ότι και η αυτοκεφαλία της Ουκρανικής Εκκλησίας στο μέλλον θα αναγνωριστεί, όπως συνέβη ιστορικά και με άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες.

«Εμείς, στο Φανάρι, πιστεύουμε ότι και άλλες Εκκλησίες, αργά η γρήγορα, που δεν αναγνώρισαν μέχρι στιγμής την αυτοκεφαλία της Ουκρανίας, θα το πράξουν. Δεν ενθυμούμεθα κανένα αυτοκέφαλο, το οποίο να έγινε αποδεκτό αμέσως, από όλες τις άλλες Εκκλησίες», ανέφερε.

Ο Παναγιώτατος έφερε, δε, ως παράδειγμα, την αυτοκεφαλία της Εκκλησίας της Ελλάδος, που “πραξικοπηματικά” τη διακήρυξε το 1833 και ως επακόλουθο «υπήρξε διακοπή κοινωνίας μεταξύ Φαναρίου και Αθηνών».

«Αυτό αναγνωρίστηκε επισήμως με πράξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου 17

χρόνια αργότερα, το 1850, όταν το Πατριαρχείο υποχώρησε μπροστά στις αλλεπάλληλες παρακλήσεις της ελληνικής κυβερνήσεως και έδωσε κανονικό αυτοκέφαλο στην Εκκλησία της Ελλάδος», είπε ο Παναγιώτατος και πρόσθεσε: «Δεν ανεγνώρισε το αντικανονικό του 1833.»

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης τόνισε ότι στις 8 Δεκεμβρίου θα τελέσει τα θυρανοίξια της Μητρόπολης Σμύρνης, «που έμεινε νεκρά και βωβή για περίπου εκατό χρόνια», αλλά πλαισιώθηκε τελευταία, χάρη στις ενέργειες και του προκαθημένου της Μητροπολίτη Σμύρνης, με νέους Ορθόδοξους διαφόρων εθνικοτήτων και πρόσθεσε:

«Είχαμε μια μικρή εκκλησία της Αγίας Φωτεινής, με όλους αυτούς τους νέους Ορθόδοξους του ποιμνίου του, δε μας επαρκούσε η Αγία Φωτεινή και παρεκάλεσα τον Πάπα και μας έδωσε μία μεγάλη καθολική εκκλησία της Παναγίας, μιας Σάντα Μαρία, στη Σμύρνη και θα πάω στις 8 Δεκεμβρίου να κάνω τα θυρανοίξια της. Η Μητρόπολη Σμύρνης είναι και ζωντανή τοπική εκκλησία το παρόν επανασυνδέθηκε με το παρελθόν και ο άγιος Σμύρνης με τους συνεργάτες του γράφει σελίδες δόξης.»

Νωρίτερα τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος ο οποίος τον ευχαρίστησε θερμά για το προνόμιο της παρουσίας και της συμμετοχής στην Ιερατική Σύναξη. Αναλυτικά η προσφώνηση του Σεβασμιωτάτου στην Ιερατική Σύναξη:

Μετά πολλῆς εὐλαβείας καί υἱικῆς ἀγάπης ὑποδεχόμεθα τήν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα εἰς τήν Ἱεράν ταύτην Μονήν τοῦ ἁγίου Γεωργίου Λόφου, ἐν πλησμονῇ χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως. Μάλιστα, ἡ ἐν Κυρίῳ χαρά πάντων ἡμῶν μεγιστοποιεῖται, διότι ἀναμένομεν νά ἀκούσωμεν τήν πατρικήν Σας διδαχήν καί νουθεσίαν καί νά δεχθῶμεν τάς κατευθυντηρίους γραμμάς διά τήν θεοφιλή καί τελεσφόρον ἔκβασιν τοῦ ποιμαντικοῦ μας ἔργου. Διό, συνήχθημεν ἅπαντες, ὁ Ἐπίσκοπος καί ὁ ἱερός μας Κλῆρος ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ ἔχοντες ἐν μέσῳ ἡμῶν τόν σεπτόν Προκαθήμενον τῆς Ὁρθοδοξίας, τόν κλείζοντα ἐν ἀρεταῖς, σοφίᾳ καί διακρίσει τόν Πατριαρχικόν καί Ἀποστολικόν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας.

Διό, πάλιν καί πολλάκις, ἐκφράζομεν Ὑμῖν τάς πλέον θερμάς καί εἰλικρινεῖς μας εὐχαριστίας διά τό μέγιστον προνόμιον νά ἔχωμεν Ὑμᾶς σήμερον διδάσκαλον καί καθηγητήν εἰς τόν τῆς Ἱερωσύνης κανόνα καί εἰς τά ἀφορῶντα εἰς τήν διακονίαν

τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, εἰς μίαν ἐποχὴν γενικῆς συγχύσεως, ἀκαταστασίας, ἀποστασίας καὶ ἀπομακρύνσεως πολλῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ πατρικοῦ

Οἴκου, «ἥτις ἐστὶν Ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3, 15).

Ἡ Ἱερά μας Μητρόπολις, Παναγιώτατε, χάριτι Θεοῦ ἔχει καλούς, εὐσεβεῖς, φιλοτίμους καὶ ἐργατικούς Κληρικούς. Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται διὰ τὴν διαρκῆ πνευματικὴν των κατάρτισιν, Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀναλίσκονται εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου καὶ προσπαθοῦν νὰ κηρύσσουν «Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον» (Α΄ Κορ. 2, 2), οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ λόγου των ἀλλὰ, πρῶτιστα, διὰ τῶν ἔργων καὶ τοῦ ζωντανοῦ παραδείγματός των. Ἔχομεν Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν καὶ σέβονται τό ποιμνιόν των καὶ ἀνταγαπῶνται ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν μας, ἀπολαμβάνοντες τιμῆς καὶ σεβασμοῦ.

Καὶ διὰ τοῦτο δοξάζομεν τόν Δοτῆρα παντός ἀγαθοῦ, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τόν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς διαφυλάττῃ ἐσαεὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ Αὐτοῦ καὶ τῇ Χριστομιμῇτῳ ταπεινώσει, δι' ἧς σωζόμεθα ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Παναγιώτατε, παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως λάβητε τόν λόγον καὶ νουθετήσητε ἡμᾶς «οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως» (Α΄ Κορ. 2, 4) καὶ παρακαλοῦμεν, εἰσέτι, ὅπως ἐνθυμῆσθε πάντας ἡμᾶς, τόν Ἐπίσκοπον, τόν Ἱερόν Κλήρον καὶ τόν Λαόν τῆς θεοσώστου ταύτης Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου εἰς τὰς θεοπειθεῖς Ὑμῶν εὐχὰς καὶ δεήσεις.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ αὖθις.

(Με πληροφορίες ἀπὸ ΑΠΕ-ΜΠΕ)